

Desig de saber

Durant les llargues, però amenes, hores que dediquem els membres del jurat a llegir els treballs de recerca que opten als premis Consell Social URV, ens preguntem moltes vegades què deu haver portat l'estudiant a escollir el tema del treball que estem avaluant. Sovint trobem la resposta escrita en un segon terme del text mateix.

Algunes d'aquestes respostes podrien ser: «A mi el professor de l'institut m'ha donat el tema i jo m'he encarregat de desenvolupar-lo», «el tema que treballa m'ha interessat des de petit», «algun dels meus familiars o amics tenen coneixements relacionats amb el tema i em poden ajudar», «els amics de la colla me l'han aconsellat», «com que és el que vull estudiar a la universitat, em serveix de preparació», «he agafat el més fàcil que he trobat», «és un tema desconegut que em permetrà augmentar els meus coneixements», «és un repte», etc.

La majoria de les «respostes» o motivacions tenen un denominador comú: el desig de saber més, que ens fa progressar com a persones i com a membres de la societat, a partir de l'efecte que descriu magistralment Charles Van Doren¹ en el seu llibre *A History of Knowledge: Past, Present, and Future*:

El desig de saber, quan comprens que no en saps gens, és universal i probablement irresistible. Va ser la temptació original de la humanitat i no hi ha cap dona ni cap home i, en especial, cap noi o noia que pugui lluitar contra això gaire temps. Però és un desig, com va dir Shakespeare, que com més s'alimenta més creix. És impossible saciar la set de coneixement. I com més intel·ligent ets, més set tens.

1 Charles Van Doren (1992). «*A History of Knowledge: Past, Present, and Future*».

De sadollar aquesta set se n'ocupen, cronològicament parlant, els pares i mares quan, amb paciència i afecte, donen respostes a les mil i unes preguntes que tots i totes els hem fet, des de la infantesa. Més tard, el professorat de les diverses etapes educatives intenta despertar i guiar la nostra curiositat permanent envers les coses que passen al món, per tal de seguir alimentant la font del coneixement. El treball de recerca de batxillerat o el treball de síntesi dels cicles formatius de grau superior condensen un bon grup de preguntes amb resposta.

Any rere any veiem més qualitat en els treballs presentats, més quantitat de candidatures als premis i més bons resultats dels guanyadors al llarg de la carrera acadèmica iniciada i feta a la Universitat Rovira i Virgili.

De fet, moltes de les persones guanyadores de la primera convocatòria (2006–07) ja s'han incorporat amb èxit al món professional i fins i tot algun dels treballs presentats ha evolucionat ràpidament en un llibre publicat² el dia de Sant Jordi de l'any 2011 per l'autora.

Tot això, i més, ens enorgulleix i ens fa continuar la nostra tasca de projectar aquell irresistible desig de saber que es reflecteix en tots els treballs presentats.

JORDI GAVALDÀ I CASADO
Secretari executiu del Consell Social de la URV

MARIA BARGALLÓ ESCRIVÀ
Vicerectora d'Estudiants i Comunitat Universitària de la URV

2 Vanessa Fibla (2011). *Cura sana: remeis tradicionals d'Alcanar*.